

รู้ทัน Gender-Based Violence ป้องกันลูกชายไม่ให้ทำร้ายผู้หญิง

ข่าวคราวความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับเพศหญิง ยังคงเป็นสิ่งที่พบเห็นได้เสมอผ่านสื่อต่างๆ ไม่ว่าจะจากคนในครอบครัว คนรัก หรือกระทิ้งคนไม่รู้จักกัน สิ่งที่น่ากังวลมากไปกว่านั้นก็คือสาเหตุของความรุนแรงที่เกิดขึ้น ไม่ได้มีอะไรมากไปกว่าผู้กระทำ (ที่ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย) คิดว่าสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นสมควรแล้ว เพราะเหยื่อเป็น “เพศหญิง” Gender-Based Violence (GBV) คือคำที่บัญญัติขึ้นเพื่อใช้เรียกความรุนแรงดังกล่าว เป็นความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ ที่ผู้ตကเป็นเหยื่อถูกกระทำความรุนแรงเพรา เพศสภาพของตน ซึ่งไม่ว่าเพศหญิง, เพศชาย หรือ LGBTQ+ ก็สามารถเป็น ‘เหยื่อ’ ได้ ความรุนแรงในรูปแบบ GBV ที่พบได้ มีทั้งการคุกคามทางเพศ, การกระทำความรุนแรงต่อร่างกาย-จิตใจ, การบ่มบังคับ หรือควบคุมด้วยการใช้อำนาจที่เหนือกว่า เช่น พ่อทำร้ายร่างกายลูกสาวที่ไม่เชื่อฟัง ความรุนแรงที่เกิดขึ้นนี้มักส่งผลกระทบต่อร่างกายจิตใจของเหยื่อ หรือกระทิ้งทั้งอาจทำให้เหยื่อถึงแก่ชีวิตได้

เลี้ยงลูกชายอย่างไร โตไปไม่ทำร้ายเพศหญิง

การเป็นตัวอย่างที่ดีคือบทบาทของพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัวมีส่วนสำคัญอย่างมากที่ช่วยหล่อหลอมแนวคิดความเท่าเทียมกันทางเพศ หากเด็กๆ เติบโตมาในครอบครัวที่พ่อแม่เคารพและให้เกียรติซึ่งกันและกันเขาย่อมเรียนรู้ว่า “นี่คือสิ่งที่คนเราควรปฏิบัติต่อกัน ในทางตรงกันข้าม หากเด็กๆ เติบโตขึ้นมากับครอบครัวที่ใช้ความรุนแรง พ่อทำร้ายแม่ ทำร้ายร่างกายลูกๆ ไม่ว่าจะด้วยสาเหตุ หรือการกระทำพวคเขาย่อมซึมซับสิ่งเหล่านั้น เด็กบางคนอาจรู้ว่าพฤติกรรมเหล่านี้ไม่ดี ไม่ควรทำตาม แต่ขณะเดียวกันเมื่อไม่เคยเห็นตัวอย่างที่ดี เขาย่อมไม่รู้ว่าสิ่งที่ถูกต้องที่ควรทำคืออะไร อย่างไรก็ตาม ผู้ปกครองสามารถช่วยปลูกฝังแนวคิดความเท่าเทียมทางเพศ และการปฏิบัติตนต่อบุตรหลานในสังคมด้วยการเคารพให้เกียรติไม่ว่าจะเป็นเพศใดได้ด้วยวิธีต่อไปนี้

คุยกับลูกเรื่องสิทธิสตรี: วิธีคุยเรื่องนี้อย่างง่ายที่สุดคือ แนะนำให้ลูกอ่านหนังสือเกี่ยวกับการต่อสู้เพื่อสิทธิของผู้หญิง เช่น เรื่องราวของ Malala Yousafzai อายุ 15 ปีที่ต่อสู้เพื่อสิทธิการศึกษา หลังจากถูกกลุ่มก่อการร้ายคุกคามหรืออาชีวะเปิดประดิษฐ์ชีวิตจากเรื่องที่เด็กทุกคนคุ้นเคยอย่างเจ้าหญิงนิทราหรือกระทิ้งลูกไว้ที่บ้าน ที่สอนให้เด็กๆ รู้สึกว่าสิ่งที่เจ้าชายทำถูกต้องหรือไม่ ลูกคิดเห็นอย่างไร ค่อนเปิดประดิษฐ์ให้ลูกคิดตามว่า การดูมพิฒของเจ้าชายคือการละเมิดร่างกาย ของเจ้าหญิงหรือเปล่า

เป็นผู้ชายน้องให้ได้: เปิดโอกาสให้ลูกแสดงความรู้สึก ไม่ควรปลูกฝังแนวคิดว่า เป็นผู้ชายไม่ร้องไห้ หรือการร้องไห้เท่ากับอ่อนแอ เพราะไม่ว่าเพศไหน ทุกคนยอมเจ็บได้ ร้องไห้เป็น สิ่งที่ควรทำคือช่วยเหลือท่อนารมณ์ ให้ลูก เช่น เมื่อลูกเลี้ยว ใจ ควรแสดงความเห็นอกเห็นใจ รับฟังแทนการตัดสินและบอกรู้สึกของลูกหยุดร้องไห้

ไม่ทำร้ายตัวเอง ไม่ทำร้ายผู้อื่น ไม่ทำร้ายข้าวของ: การเปิดโอกาสให้ลูกชายได้แสดงความรู้สึก ไม่กดกับอารมณ์ไว้เป็นเรื่องที่ดี แต่กระนั้นไม่ได้หมายความว่าเมื่อเกิดความรู้สึกเชิงลบ เช่น เสียใจ ผิดหวัง แล้วจะแสดงออกด้วยพฤติกรรมรุนแรงได้ ควรสนับสนุนให้เด็กๆ แสดงความรู้สึก แต่กำหนดขอบเขตการแสดงพฤติกรรมด้วยกฎ 3 ประการคือ ไม่ทำร้ายตัวเอง ไม่ทำร้ายผู้อื่น และไม่ทำร้ายข้าวของ เพราะแต่ละคนมีสิทธิที่จะรักษาอย่างไรก็ได้ แต่ทั้งนี้การแสดงออกเชิงพฤติกรรมนั้นจำเป็นต้องมีขอบเขต

คุยเรื่องเพศกับลูก: แม้เพศสัมพันธ์จะเรื่องธรรมชาติที่เด็กๆ อาจเรียนรู้ได้เองตามวัย แต่การเรียนรู้จากสื่อต่างๆ อาจไม่ได้สอนเรื่องการให้เกียรติซึ่งกันและกันได้เท่ากับการเรียนรู้ผ่านการแนะนำของพ่อแม่ สอนให้ลูกรู้สึกเรื่อง Consent หรือ การยินยอม การมีเพศสัมพันธ์ทุกครั้งต้องเกิดจากการยินยอมของทั้งสองฝ่าย หากมีฝ่ายหนึ่งไม่ยินยอมแต่ถูกบังคับนั่นเท่ากับการละเมิดซึ่งเป็นการกระทำที่ผิดเข้าข่ายทำร้ายผู้อื่น นอกจากนี้ สอนเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยคือเป็นเรื่องที่ควรพูดถึงด้วย

